

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

Måre og Ramndal Fylke: —

Tilleggsspørsmål nr.

Vartdal Herad:

Emne:

Bygdelag: Værevartdal

Oppskr. av:

Rasafiel Jdegard Gard: Jdegard

(adresse):

Vordre Vartdal G.nr. 98 Br.nr. 3

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

ja til dels

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Eier 67 aar. Han var fiskar og smaelbrukar

SVAR

1 Dei som hev hest, kjæper kjæst
 Dei som ikkje hev hest. Per det
 i han, som ei der til laga og
 vert kalla lyra og.

Ja litt men ikkje så mykje som
 får. Paa smaa bruk hev dei slaa
 ut markeskaater til, na far ei tus
 tre aar sidan.

Kaar det er så lang transport
 at mannen ikkje kann hera kjæst
 far han som regel laama hest
 med ein granar

2 Skakkar hev ikkje var brukt
 her. Men iutlåde, eller i kaga låde
 som her sejer. Var i bruk til
 far sirka 60 aar sidan. Dei bar og
 drag det paa det som hev kalla
 drageløske. Har mykje ein greide
 aa draga paa drageløske var
 anhengi an heringet. Var det
 bratt var det mest eit hestelass
 Og så var det viss dragenejer
 i teigarne. Dei begynt aa løpe
 framme først, far det det lang

bedre paa luster daa. Det var
kararne som drag. Og kvinnerne
rakka. Og sa hadde dei nye luster
for kvar gang. Ekke drag lusterne
uppatt. Det var stunden dei skar
smaa granne kvistar av lyäk som
dei har høy i. Men det var helst
bedre an det dei ikkje hadde lyratag
for hand. Dei tok bedre tak
med handi. Opp paa skulettri:

Ei lyratag ~~er~~ er ei 5 a 6 fomme
og sa leg dei det dühelt. Med
ein tre krak eller ein vidyring
i lükki. Vidyringen kallar me
hand. Sa leg ein kaint-strakt
paa marki. Og er det kort høy
gjæmber ein det med ei rive
og leg det ned paa kaint.

Når ein hev lagt sa mykje
ein greider aa her, træder ein
hegge kaintenderne igjennem
handi og snære til. Den som
skal ~~sette~~ her set seg ned
paa marki, og tre haa henderne
inni kaint, og enderne held dei
i med handi, sa det er som
ein eggsekk. Og sa maa det som
regel vera ein kven som maa
velta paa lyra, han stend
bak. Barna var med, paa arleide
Dei laut laut rakke og her ifraa
riva til dei vakne; Og rakka
høy i høyteren.

Inarsekk eller Meis som av segger

var brukte der som det var brat.
 Da stappa dei fülle ag snåra
 til ag sa rulla dei unda hakken
 then sa mildt dei affe staa faste
 sa dei laut-gaa aa velte dei paa
 nytt. Meisi var lündi av grant
 snåre, ag sa var det tua stykker eit
 lag de dei flat-paa marki ag
 sa lag de dei høyt-opp-paa. Ein
 stor kæng, ag sa det andre stykket
 breitt gjer. Da lissa ihop med
 grannare snåre. Det kallar dei
 til aa meisa. Låges kæng hev
 ikkje vare brukt til hægtrastpart-
 tel aa meise høyt hev vare brukt
 i gamal tider men ikkje sa mykje
 na lenger. Dei andere reidskap-
 hev ikkje vare brukt her has
 as

- 3 Flest paa summerfære
 4 Her er det bare tua byula vagn
 Får var det brukt kang av tred
 stiper ^{spiler} ag kæng til aa gyra lasset
 med. Na brukar dei kormar
 paa hæg vagni. Vagni er kring
 tua meter lang. upræmt skjeveim.
 Det er hæg vagn som hev tua byul.
 Og sa var det hægledi som dei
 brukte der som var sa ulent krong
 at dei ikkje kunde brukke byul.
 Gleden er paa 2 meter lang ag
 ein meter breid. Meider uten
 skadnig. Tel med spiler sa
 sa høyt ikkje dat igennem

Og suraa lassé med tang og
sån som dei kalla tangrimen.
Det som ass kalled kallat
hjulslode er ei kassevagn
med tva hjul. Sam vert brukt
til snæk og maldtjering.
Skadning paa meklar her
ikkje vare brukt her. Det
var ikkje regler for kvar ein
fikk tjære. Samme vagn haade
til høg og korn. Nei ikkje
spesi al grind. Før tang og
tangrimen. Na karm paa
vagni. Det er ikkje vare nokka
for andring paa karmen. Naar
dei brukte tang var det ein mann
uppri lassé aa gamla utgver og
sam regel ei gjente sam laut-
sende højet upp paa lasset.
Det laut vera akkurat gult
sa ikkje lasset uelta. Na naar
dei brukar karm er det sam
regel kann der sam dei her, det
sam er uppri aa trækker højet
Og sa brukar dei høg og flr. til
aa lassé med. Det er kring 200 kilo
i eit lass. Det var ikkje regler
for um neste lassé skulde vera
større eller mindre. Slen eit ardtåke
att skrapa lassé var snart.
Alt skulde vera vel rakka. Det
var skam for den sam ikkje rakka
vel. Dei lagde paa med dei fukk
det til aa ligge og hesten drag

Her has so er det ingen som
 bruker meir en ein best-
 9. felles slakt kjærde dei
 kvar sit las.
 Dei delte ofte paa den
 maaten at dei brukte rive
 aa kjæmde det i like store
 kjember, og lagde det i pua
 eller fleire danganr etter
 som dei var mange eller
 faa til. Og sa blinda dei
 det var sa at ein smide seg
 hurt og heldt for auga og
 sa spind dei kven som skal
 kanna det eg na peika paa.
 Og daa sagde, den som heldt
 for auga namne paa ein
 og han f. tak det, det kaller
 dei aa blinde. Det var ingen
 som fekk vera misnagd
 naar det var blinda.
 Dei kjærde kjædet-etter som
 det passa. Kvar for seg
 Her er det som regel ikkje
 meir snar eller dei kjærde
 i lagleg fære